

POSTANOWIENIE

Dnia 9 marca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Ryszard Witkowski (przewodniczący)

SSN Paweł Zubert (sprawozdawca)

SSN Konrad Wytrykowski

przy udziale Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych radcy prawnego Anny Kończyk,
w sprawie radcy prawnego M. K.

po rozpoznaniu w Izbie Dyscyplinarnej na rozprawie w dniu 9 marca 2021 roku
w związku z kasacją wniesioną przez obrońcę obwinionego od orzeczenia
Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych z 12 sierpnia
2019 roku, sygn. WO-(...),
na podstawie art. 531 § 1 k.p.k. w zw. art. 530 § 2 k.p.k.

postanowił:

- I. pozostawić kasację bez rozpoznania;
- II. obciążyć obwinionego M. K. kosztami postępowania kasacyjnego w kwocie 20 (dwudziestu) złotych.

UZASADNIENIE

Radca prawny M. K. został obwiniony o to, że: w dniu 3 listopada 2016 roku w Z., jako właściciel Kancelarii Prawnej, urządzał na urządzeniach elektronicznych w punkcie gier w Z. w celach komercyjnych gry o charakterze losowym, czym naruszył przepisy art. 6 ust. 1 i art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009 roku o grach hazardowych (Dz. U. nr 1 z 2009 roku, ze zm.), za co prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Z. z dnia 15 listopada 2017 roku, sygn. akt II K (...)

został skazany, na mocy art. 107 § 1 k.k.s., na karę grzywny 100 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 100,00 (sto) złotych, tj. o czyn z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t.j. Dz. U. z 2018 roku, poz. 2115) w związku z art. 11 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Orzeczeniem z 29 stycznia 2019 r., sygn. akt D (...), Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w [...].:

1. uznał obwinionego radcę prawnego M. K. winnym zarzucanego mu czynu i za ten czyn na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t.j. Dz. U. z 2018 roku, poz. 2115) wymierzył mu karę pozbawienia prawa do wykonywania zawodu radcy prawnego;
2. obciążył obwinionego kosztami postępowania dyscyplinarnego.

Orzeczeniem z 12 sierpnia 2019 roku, sygn. akt WO-(...), Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w W. po rozpoznaniu odwołania obwinionego radcy prawnego M. K. utrzymał w mocy zaskarżone orzeczenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w [...]., obciążając obwinionego kosztami postępowania odwoławczego.

Kasację od orzeczenia sądu dyscyplinarnego II instancji wniósł w imieniu własnym obwiniony, zaskarżając rozstrzygnięcie sądu ad quem w całości na swoją korzyść. W kasacji podniósł zarzut naruszenia przepisów prawa procesowego, to jest art. 401 § 1 k.p.k. w związku z art. 458 k.p.k. w związku z art. 74¹ przy zastosowaniu art. 62⁵ ust. 2 w związku z art. 62² ustawy o radcach prawnych poprzez przeprowadzenie rozprawy odwoławczej w dniu 12 sierpnia 2019 roku, pomimo złożenia wniosku o jej zniesienie z uwagi na złożenie przez skarżącego wniosku o skreślenie z listy radców prawnych, co stanowiło ważną przyczynę w rozumieniu art. 401 § 1 k.p.k., nie tyle z uwagi na osobę obwinionego, ile ze względów czysto prawnych.

Formułując powyższy zarzut, obwiniony wniósł o uchylenie zaskarżonego orzeczenia Wyższego Sądu Dyscyplinarnego w W. i poprzedzającego go

rozstrzygnięcia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego w [...]. oraz umorzenie postępowania.

Podkreślić również należy, że w związku z wnioskiem radcy prawnego M. K. z dnia 26 lipca 2019 roku, uchwałą Rady Okręgowej Izby Radców Prawnych w [...]. z 19 sierpnia 2019 roku został on skreślony z listy radców prawnych.

Zarządzeniem z 20 października 2020 r. na podstawie art. 120 § 1 k.p.k. w zw. z art. 74¹ pkt 1 ustawy o radcach prawnych wezwano obwinionego M. K. do uzupełnienia braków formalnych kasacji poprzez złożenie w terminie 7 dni kasacji odpowiadającej wymogom określonym w art. 526 § 2 k.p.k., pod rygorem pozostawienia kasacji wniesionej osobiście przez obwinionego bez rozpoznania.

W odpowiedzi na wezwanie obrońca obwinionego adwokat A.K. przesłał do Sądu Najwyższego (data wpływu 4 marca 2021 roku) kasację podpisaną przez adwokat M. J., stanowiącą w swej treści i formie kopię kasacji sporządzonej osobiście przez obwinionego w dniu 26 października 2019 roku.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasację adw. M. J., obrońcy obwinionego M. K. należało pozostawić bez rozpoznania.

Zgodnie z art. 526 § 2 k.p.k., stosowanym odpowiednio w postępowaniach dyscyplinarnych wobec radców prawnych na podstawie art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych, jeżeli kasacja nie pochodzi od prokuratora, Prokuratora Generalnego, Rzecznika Praw Obywatelskich albo Rzecznika Praw Dziecka, powinna być **sporządzona i podpisana** (podkreślenie własne SN) przez adwokata, radcę prawnego albo radcę Prokuratury Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej. Ponieważ w dniu 26 października 2019 roku, to jest w dacie sporządzenia i podpisania kasacji, obwiniony M. K. nie był już radcą prawnym, został na

podstawie art. 120 § 1 k.p.k. wezwany do uzupełnienia w terminie 7 dni braku formalnego, poprzez złożenie kasacji sporządzonej i podpisanej przez obrońcę będącego adwokatem lub radcą prawnym.

Analizując treść i formę kasacji podpisanej przez obrońcę obwinionego adw. M. J., która wpłynęła do Sądu Najwyższego w dniu 4 marca 2021 roku stwierdzić należy, iż jest ona kopią kasacji osobistej obwinionego M. K.. Przemawia za tym tożsama treść, forma graficzna oraz data obu kasacji. Uprawnione jest zatem twierdzenie, że kasacja podpisana przez adw. M. J. faktycznie została sporządzona przez obwinionego M. K.. Twierdzenia obwinionego jakoby zarówno jego osobistą kasację, jak i kasację przesłaną do Sądu Najwyższego w dniu 4 marca 2021 r. sporządziła adw. M. J. nie znajdują potwierdzenia w jakimkolwiek dowodzie. De facto są zatem nie weryfikowalne i zdaniem Sądu Najwyższego nie zasługują na uwzględnienie.

Mając na uwadze powyższe argumenty, wobec stwierdzenia, że nie wszystkie braki formalne kasacji zostały usunięte w terminie określonym w art. 120 § 1 k.p.k., kasację obrońcy obwinionego należało pozostawić bez rozpoznania na podstawie art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k.

Z tych względów Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji.